

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiæ Augustæ Scriptores VI

Ælius Spartianus. Vulc. Gallicanus. Julius Capitolinus. Trebell. Pollio. Ælius Lampridius. Flavius Vopiscus

Spartianus, Aelius

Lugduni Batavorum, 1671

Julii Capitolini Maximus Et Balbinus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51232](#)

JULII CAPITOLINI MAXIMUS ET BALBINUS.

INTEREMPTIS in Africa Gordiano seniore cum filio, quum Maximinus ad urbem furens veniret, ut, quod Gordiani Augusti appellati fuerant, vindicaret, sena-

SALMASIVS.

IJULII CAPITOLINI.] Non habent nomen auctoris adscriptum veteres Palatinæ Bibliothecæ membranae, in quibus tantum legitur: EXPLICIT GORDIANVS, INCIPIT MAXIMVS. Capitolini tamen esse non dubitamus.

CASAUBONUS.

2 MAXIMVS ET BALBINVS.] De horum nominibus ante diximus, & de Capitolini incogitantia, aut nescio quid aliud dicam: qui nummos horum principum non requisivit, non inspexit, ut adeo molesto scrupulo liberaretur. Extant etiam hodie utriusque Angusti non pauci; quos viri docti descriperunt. Vidimus & nos in cinaeiliis viri amici & antiquitatis admodum periti Petri Ragosti Bigarrii Aquisextensis advocati, quem nuper Rex Christianissimus gazæ suæ antiquarum rerum praefecit, duos Maximi nummos, quorum haec erant epigammata. alter est argenteus, habetque ab una parte haec: IMP. C. M. CLOD. PUPPIENS. AVG. in altera autem ista: P. M. TR. PO. COS. II. P. P. Nummus alter est ex ære, habetque haec verba: IMP. C. M. CLOD. PUPPIENS. AVG. & in postica facie, PAX PUELICA. S. C. sed in istis nummis cognomen Maximi prætermisum est: cuius tamen fidem faciunt alii, ita inscripti: IMP. C. M. CLOD. MAXIMVS. AVG. Balbinus autem vocatur in nummis D. C. M. LIVS BALBINVS. Ceterum librum hunc colevius percurremus, quia

dicta pleraque omnia jam ante in duobus superioribus.

SALMASIVS.

2 MAXIMVS ET BALBINVS.] De Maximo, qui & Pupienus, iampridem docuerunt docti viri Onuphrius & Casaubonus errare Capitolinum in astu suo, dum miratur & prope monstri simile putat Pupienum à Latinis scriptoribus nominari, qui Græcis semper Maximus fuerit dictus. Maximum igitur cum hunc vocavit & hoc nomine librum de vita ejus inscripsit Capitolinus, non Latinos sed Græcos est sequutus scriptores: at Aurelius Victor Scotti Latinos, nam Pupienum & Balbinum appellat: etsi mendose apud illum *Cipienus* vulgatum est. in nummis autem, quos ad hunc locum descriptos posuere iidem eruditii viri, putant Maximi cognomen esse prætermisum, IMP. C. M. CLOD. PUPPIENS. AVG. &c., IMP. C. M. CLOD. PUPPIENS. Ego vero secus existimoznam illæ singula C. M. CLOD. Cajuna Maximum Clodium Pupienum denotant. C. Maximus à patre Maximo cognominatus. Clodius autem Pupienus vel ab avo vel ab avia vel paternis vel maternis vel etiam adoptione aliqua, quod ad verum sciri non potest. sic Titus Aurelius Fulvius Bojonius Antoninus Pius, Titus quidem Aurelius à patre Tito Aurelio, Bojonius ab avia materna Bojonia, Antoninus autem ab avo materno Antonino appellatus est, Spartiano teste: & ita de aliis. At

I 5 que

¹ senatus pertrepidus in ædem Concordiæ ² vii. Cal. Junii concurrit, ludis Apollinaribus, remedium contra furorem hominis improbissimi requirens. Quum igitur duo consulares, & eminentes quidem viri, Maximus & Balbinus (quorum Maximus à plerisque in historia reticetur, & loco ejus Pupieni nomen inferatur: ³ quum & ⁴ Dexippus & Arabianus Maximum & Balbinum dicant electos contra Maximum post Gordianos;

que hinc factum ut ab aliis C. Maximus, ab aliis vero Clod. Pupienus nominaretur, hic de quo agimus imperator. sic etiam L. Ceionius Aelius Commodus Verus. de quo vide Spartanum in ejus vita, & nos alibi accuratius fusiusque hanc pronomi-
num, nominum cognominumque varietatem & inter se mutationem tractabimus.

CASAUBONUS.

¹ Senatus pertrepidus in ædem Concordiæ vii. Cal. Junii concurrit, ludis Apollinaribus.] Conternationem animorum & senatus & populi Ro: ad nuntium de cæde Gordianorum, narrat Herodianus in septima historia. tum illud factum est S. C. in Capitolio, de quo libro superiore diximus. Sed dissentit hic ab Herodiano Capitolinus: qui non in Capitolini Jovis cella, verum in æde Concordiæ creatos scribit imperatores Maximum & Balbinum. Videntur initio patres in ædem Concordiæ concurrisse: postea vero iterum in Capitolio convenisse, & ibi negotium perfecisse. Perperam vero scriptum hoc loco, Mayo mense hac accidisse: quod historia rerum gestarum manifestissime repugnat. sed scribendum est, vii. Kal. Julii, non autem Junii. Sexto Kal. Junias, ut dixit Capitol. in Maximinis, recitata sunt in senatu Gordiani de imperio suo literæ. at numio de ejus cæde Romam mense uno post allato, senatus hic habitus est viii. Kal. Julii,

sive Quintilis: quo mense ludi Apollinares Romæ, ut ex Livio constat & veteri Kalendario, celebrabantur. ⁴ d. viii. Nonas Quinilis, ita olim: postea vero aliter constitutum, ut ostendit hic Capitolini locus: sit modo sanus & erroris aut vitii putus. Liber Puteani, viii. Idus Jun. alter eisdem, viii. Idus.

⁴ Dexippus & Arabianus.] Is est, ni fallor, qui duobus in locis ante Arrianus nominabatur. Herodianum his sili mirum est.

SALMASIUS.

² vii. Calend. Junii.] Pal. & vel. ed. Kal. Junias.

³ Quum & Dexippus & Arabianus.] Nihil dubitamus quin hec sit legendum Arrianus, ut in vita Gordianorum recte legitur. nec refragatur hoc loco liber optimus qui habet Arrianus: p. pro r. ut petrus pro retusus, & similia. sic in vita Gordiani tertii, Aprianus pro Arrianus, emendate me mini.

GRUTERUS.

¹ Senatus pertrepidus in ædem Concordiæ, &c.] Non male Pal. præterpidus.

² Septimo Calendas Junii.] Pal. septimo idus Junias. de hac diversitate consulatur Casaubonus.

⁴ Dexippus & Arabianus.] Pal. Arrianus, ut dubitandum veniat, retineri ne debeat vulgatum, an revo-
candum Arrianus, cuius supra bis
mentio.

3. Q. 8

dianos; quorum alter bonitate, virtute alter ac severitate, clari habebantur) ingressi essent curiam,² ac præ se timorem Maximini adventu ferrent ostenderentque, referente cos. de aliis rebus,⁴ qui primam sententiam erat dicturus,⁵ sic orsus est: *Minora nos sollicitant, & prope aniles res⁶ ferventissimo tempore tractamus in Curia. Quid enim opus est de restitutione templorum, de basilica ornatu,⁷ de thermis Titianis, de exædificatione amphitheatri agere: quum immineat Maximinus, quem hostem mecum ante dixistis: Gordiani duo, in quibus præsidium fuerat, interempti sint, neque in præsenti ullum sit auxilium quo respirare possumus? Agite P. C. principes dicite. Quid moramini? ne dum singulatim pertimescitis, in timore potius quam in virtute opprimamini.* Post hæc tacentibus cunctis, quum Maximus, qui & natu grandior erat & meritis, & virtute ac severitate clarior, dicere sententiam coepisset, qua ostenderet duos principes esse faciendos, Vectius Sabinus ex familia Ulpiorum, rogato consule ut sibi dicere,

CASAUBONIUS.

¹ Quorum alter bonitate.] Albinus, quem describit Herod. τὸ γῆρας αὐτὸς εστιν.

² Ac præ se timorem Maximini adventu ferrent, ut.] Scrib. adventus. pro ferrent ostenderentque, quidam codices, fronte ostenderent.

³ Referente Cos. de aliis rebus, q.] De restitutione templorum, ornatu basilicæ, & similibus, ut statim indicatur.

⁴ Qui primam sententiam erat dicturus.] Lege, primus, periphrasis est senatus primæ sententiae.

⁵ Ferventissimo tempore.] Cum quidem jam πάντεσιν ἐπέρθησεν αἰκανός, aut certa pernities, aut fatus. elegans translatio.

⁷ De thermis Titianis.] Titi Cæsaris.

SALMASIUS.

² Ac præ se timorem Maximini scri-

rent, ostenderentque.] Emendamus ex vestigiis optimi Palatini: quum igitur duo Consulares, & eminentes quidem viri, Maximus & Balbinus, ingressi essent curiam, ac præcipue timorem, Maximini adventu, fronte ostenderent, referente consule de aliis rebus, &c. hæc non sunt pejora vulgatis. immo quis non sentit editam lectionem fôrdere, si cum hac comparetur: quam ut pluribus testimoniis firmatam libentius recipias, eam quoque à veteri primaque omnium editione agnoscî scias.

⁵ Sic orsus est.] Sic exorsus est.

GRVTERVS.

² Ac præ se timorem Maximini adventu ferrent ostenderentque.] Pal. ac præcipue timorem Maximini adventu fronte ostenderet; ut videatur restitendum, ac præ se timorem adventus Maximini fronte ostenderet.

⁴ Qui primam sententiam erat dicturus.] Haud aliter Pal.

I. Sb

cere atque interfari liceret, sic orsus est. Scio P. C. hanc rebus novis inesse oportere constantiam, ut rapienda sint consilia non querenda: verbis quinetiam plurimis abstinentum sit atque sententiis, ubi res perurgent. Cervices suas quisque respiciat, uxorem ac liberos cogitet, avitas patriasque fortunas, quibus omnibus imminet Maximinus, natura furiosus, truculentus, immanis, causa vero (ut sibi videtur) satis justa, truculentior. Ille quadrato agmine, castris ubique positis ad urbem tendit, vos sedendo & consultando diem teritis. Longa oratione opus non est: faciendus est imperator, immo faciendi sunt principes: unus qui res domesticas, alter qui bellicas curet. unus qui in urbe residet, alter qui ob viam cum exercitu latronibus perget. Ego principes aico, vos firmate si placet: 'sin minus, meliores ostendite. Maximum igitur atque Balbinum: 'quorum unus in re militari tantus est' ut nobilitatem.

SALMASIUS.

1 Sin minus, meliorem ostendite.] Meliores ostendite, nempe principes.

2 Quorum unus in re militari tantus est, ut nobilitatem generis splendore virtutis alluxerit.] De Maximo sermo est, qui ignobilis, sed virtutis splendore & militari scientia, multis nobilibus anterendus, sed quid est, nobilitatem generis virtutis splendore allicere? cæcus sit oportet, qui non videat mendum huic subesse testioni. quod tamen dissimulant veteres libri, nisi quod in Palatino eilexerit scriptum est pro alluxerit. puto auctorem scripsisse, illuxerit: quorum unus in re militari tantus est ut ignobilitatem generis splendore virtutis illuxerit. id est ilucefecerit, illustraverit. illucescere pro illustrare ut innotescere pro notum facere apud Ulpianum & in Cod. Theod. & apud recentiores auctores passim. sic insuesco pro insuefacio: requiesco pro quietum facio:

— requierunt flumina cursus.
sic vilesco, agendi quoque significatio-
ne posuerunt. Glossæ: vilesco, i.e. ob-

texi. non dissimile est apud Ciceronem in libro de amicitia præuenit bonam spm. sic diuercere facias, & certum lucere apud Plautum. ita igitur hoc loco, generis ignobilitatem splendore virtutis illucere, pro illustrare, & illustrare reddere, nihil verius.

CASAUBONUS.

3 Ut nobilitatem generis splendore vir-
tutis alluxerit.] Scribendum, generis non erat Maximus nobilis natalibus; sed obscuritatem generis virtute illustraverat. minus convenit docti-
simorum virorum emendatio: ut ignobilitatem gen. eadem quidem senten-
tia: sed ex nostra correptione mol-
lior & humanior.

GRUTERVS.

3 Ut nobilitatem generis splendore vir-
tutis alluxerit.] Pal. virtutis eilexerit:
locus bene habebit, modo legatur
cum Casaubono, nobilitatem generis spl.
& Lipfio placebat, ut ignobilitatem ge-
neris, splendore virtutis texerit, aut, al-
luxerit. Epist. xvi; l. Centuria Mi-
scellæ.

1 Egesi

tatem generis splendore virtutis allexerit: alter ita claus nobilitate est, ut & morum lenitate Reip. sit necessarius; & vita sanctimonia, quam à prima etate in studiis semper ac literis tenuit. Habetis sententiam P. C. mihi fortasse periculosiorem quam vobis: sed nec vobis satis tutam, si non aut alios aut hos principes feceritis. Post hæc acclamatum est uno consensu, *Æquum est, iustum est.* sententiæ Sabini omnes consentimus. Maxime & Balbine Augusti, dii vos servent, dii vos principes fecerunt, dii vos conservent. Vos senatum à latronibus vindicate, vobis bellum contra latrones mandamus. Hostis publicus Maximinus cum filio pereat, hostem publicum vos persequimini. Felices vos judicio senatus: felicem Remp. vestro imperio. Quod vobis senatus detulit, fortiter agite: quod vobis senatus detulit, libenter accipite. His atque aliis acclamationibus imperatores facti sunt 3 Maximus atque Balbinus. ¹ Egressi igitur à senatu, primum Capitolium ascenderunt, ac rem divinam fecerunt. ² Sed dum in Capitolio rem divinam faciunt, populus Rom. imperio Maximi contradixit. timebant enim severitatem ejus homines vulgares. Quare factum

SALMASIVS.

¹ Egressi igitur à senatu primum Capitolium ascenderunt, ac rem divinam fecerunt, sed dum in Capitolio rem divinam faciunt. ² Peñsimæ manus istos libellos traſtarunt, nihil enim intactum & integrum reliquerunt. ut hoc loco, quam temere hæc verba, sed dum in Capitolio, usque ad illa, deinde ad roſtra populum convocarunt, in hanc sedem intruserunt. ea nos in suum locum, illinc deturbata, paulo post reponemus. nam heic nullomodo harere possunt. cum enim his verbis agat de Gordiani adolescentuli in imperium electione, tribus post verbis eamdem rem exponit. quod non convenit. hæc ita igitur constitue me auctore, vel potius auctoriibus membranis: egressi igitur à senatu primum

Capitolium ascenderunt, ac rem divinam fecerunt. deinde ad roſtra populum curvabantur.

CASAVBONVS.

² Sed dum in Capitolio rem divinam faciunt p.] Quæ sequuntur omnia, ad illa verba, Deinde ad Roſtrap. in regio & Puteani leguntur alio loco, quem infra indicabimus.

GRVTERVS.

² Sed dum in Capitolio, &c.] Hæc & sequentia, usque ad illa; Deinde ad roſtra, non magis comparent hoc loco in Palatino, quam in Regio aut Puteaniano: sequuntur demum cap. 8. post ista; inerunt imperium. videntur tamen heic utcumque tolerari posse, sed tolerari tantum.

¹ Hic

factum est ut Gordianum adolescentulum principem peterent, qui statim factus est: nec prius permisso sunt ad Palatum stipati armis ire quam nepotem Gordiani, Cæsaris nomine nuncuparent. Deinde ad Rostra populum convocarunt. Ubi quum orationem de senatus sententia & de sua electione habuissent, populus Rom. cum militibus qui forte convenerant, acclamavit, *Gordianum Cæarem omnes rogamus.* ¹ Hic nepos erat Gordiani ex filia, ut quidam; vel, ut alii, ex filio qui est in Africa occisus, ² annum agens ætatis xiii. ut plerique dicunt: qui statim raptus est, & novo genere senatusconsulti quum eadem die senatusconf. factum esset. inductus in Curiam, Cæsar est appellatus.

⁴ Prima igitur relatio principum fuit, ut duo Gordiani divi appellarentur. Aliqui autem unum putant appellatum, seniorem videlicet: sed ego libris quos Junius Cordus affatim scripsit, legisse memini ambos in deos relatos. si quidem senior laqueo vitam finivit: junior autem in bello consumptus est: qui utique majorem meretur reverentiam quod eum bella rapuere. Post has igitur relationes ⁴ præfectura urbis in Sabinum collata est, virum gravem, & Maximi moribus congruentem; prætoriana in Pinarium Valentem. Sed prius quam de actibus eorum loquar, ⁵ placet aliqua dicere de moribus atque genere: non eo modo quo Junius Cordus est prosequutus omnia, sed illo quo Suetonius Tranquillus ⁶ & Valerius Marcellus: quam-

SALMASIUS.

¹ Hic nepos erat Gordiani ex filia, ut quidam, vel ut alii ex filio.] Palat. cum veteri editione: Hic erat nepos Gordiani ex filio qui est in Africa occisus.

⁴ Præfectura urbis in Sabinum collata est.] In Sabinum conlocata est. ita libri omnes.

⁵ Placet aliqua dicere de genere & moribus eorum.] Placet aliqua dici.

CASAUBONIUS.

² Annum agens xiii. ut plerique di-

cunt.] Scribe ex superioribus, decimum tertium.

³ Prima igitur relatio principum fuit.] Regius, v. duorum principum f. Fuisse moris ut novi principes primam relationem facerent de ejus honoribus cui successerant, ante monebamus.

⁶ Et Valerius Marcellus.] Reg. V. Valerius Marcellinus.

GRVTERVS.

² Annum agens ætatis decimum quartum.] Ita quoque Pal.

vis¹ Curius Fortunatianus, qui omnem hanc historiam perscripsit, ² plura congerit: Cordus vero tam multa ⁴ ut etiam pleraque & minus honesta perscripsit. MAXIMO pater fuit Maximus, unus è plebe, ut ⁵ nonnulli dicunt, ⁶ faber ferrarius; ⁶ ut alii, ⁷ rhedarius

vehi-

⁶ Et Valerius Marcellinus.] Est à libris Regio & Palatino: nam vulg. Marcellus.

rit. scire cuperem quid heic varient aliorum membranæ.

⁴ Ut etiam pleraque & minus honesta.] Sic & Pal. at supervacuum esse illud & vel caco appetet.

⁶ Ut alii, rhedarius vehicularius fabricator.] Non aliter Pal.

SALMASIVS.

6 Valerius Marcellus.] Valerius Marcellinus, in Palatino.

CASAVBONVS.

1 Curius Fortunatianus.] Reg. Orationis Fort. sed Curius recte, ut in aliis locis. Legi nuper apud virum doctum, editam olim in Italia hujus historiam fuisse: tamen Transalpinorum esse puto neminem qui unquam viderit.

3 Tam multa ut etiam pleraque & minus honesta praescripsit.] Regius, tam multa, etiam pleraque vilia, & minus honesta praescripsit.

5 Faber ferrarius.] En vices humarum rerum. nam & nati fabris ferrariis, ut hic, ad imperatoria maje statis fastigium ascendunt: & ii quoque interdum, qui fuere ipsi fabri ferrarii; ut de Mario quodam narrat Trebellius Pollio. At enimvero Perseus contra de rege Macedonia co redactus est, ut fieret faber ferrarius. usque adeo

πέντε θεοί βεράει, πέντε δὲ βεραύεις.

7 Rhedarius vehicularius fabricator.] Fabricator ejus generis vehiculorum, quæ dicuntur rhedæ: sic carpentarii carpenta tantum conficiebant. sed fortasse scribendum, rhedarium vehicularium fab. vel, rhedarum vehicularium f. In regio, viridarins, reb. nullo sensu.

GRVTERVS.

1 Curius Fortunatianus.] Sic, nulla littera variante, Pal.

2 Plura congerit.] Pal. panca conge-

SALMASIVS.

2 Plura congerit.] Ait se non omnia minutatim persequi velle qua de eorum vita & genere dici possint. quod fecerat affatim Junius Cordus. nec rursus Curium Fortunatianum velle imitari, qui omnem hanc historiam perscribens pauca admodum terigerit: sed eum modum velle sequi, quem Suetonius & Marcellinus essent sequuti. legendum igitur ex membranis & prima editione: quamvis Curius Fortunatianus, qui omnem hanc historiam perscripsit, pauca contigerit.

7 Redarius vehicularius fabricator.] Vehiculum nomen generale, reda speciale. vehicularius igitur redarius fabricator dicitur qui hoc genus vehiculi fabricaret, quod appellatur reda. sic lanarius generali voce quemcumque lanarum artificem aut negotiato rem significat: speciatim tamen lanarius pectinarius dicitur qui lanas pectit. vetus inscriptio: LANARIE. PECTINARI. SODALES. Græci κτενίσις simpliciter eos appellant. vetus interpres Apollonii ad illud: βερεθει λίθεωι. τοις εχοις, οθει σε λαναρειοις κτελησι) οι κτενισαι dicitur & lanarius coactiliarius qui coactilia operatur aut vendit, & coactiliarius etiam per se vocatur: vetus lapis: M. L. LASICVS. LANARIUS. COACTILIARIUS. alibi passim coactiliarius simpliciter appellatur. Glossæ: coactiliarius, παλονοίσ. restiarins, omnis vestium institutor vel con-

vehicularius fabricator. ¹ Hunc suscepit ex uxore Prima nomine. ² cui fratres quatuor viri fuerunt, & quatuor puellæ: ³ qui omnes ⁴ in pubertate interierunt. Nato Maximo, carnem bubulam, & quidem multam, ⁵ aquila ⁶ in cellam eorum projecisse fertur, quæ angusto patebat impluvio: ⁷ eam denique quum jaceret, nec quisquam contingere auderet religionis timore, iterum fustulisse, & in proximum facellum quod erat Jovis Præstitis, detulisse. ⁸ Id eo tempore nihil visum est ominis habere, sed non sine causa factum probavit imperium. ⁹ Pueritiam omnem in domo patrui Pinarii fecit, quem statim ad præfecturam prætorii subvexit ubi factus est imperator. Operam grammatico, rhetori non multam dedit. Siquidem ¹⁰ semper virtuti & mili-

tari

confector vocatur. tenuiarius speciale artificii nomen de illis qui tenuia vestimenta conficiunt. atque hi vehicularii tenuiarii vocantur in antiquis saxis. vetus lapis Romæ: M. CINCIVS. M. F. THEOPHILVS. VESTIARIVS. TENVIARIVS. item in alio: MATTIVS. PATROBIVS. VESTIARIVS. TENVIARIVS. sic subactores vel subactarii dicebantur, qui coria subigebant. hi coriarii subactarii appellantur, in veteri inscriptione. eodem plane modo, vehicularius redarius, & vehicularius carpentarius, qui carpenta & redas fabricant.

CASA V BONVS.

¹ Hunc suscepit ex uxore Prima nomine.] Reg. ex uxore prima Neari nomine.

² Qui omnes in pubertate interierant.] Reg. intra pubertatem.

³ Aquila in cellam eorum projecisse fertur.] Scribe, coram proj.

⁴ Id eo tempore nihil visum est ominis habere, sed n.] Spartianus in Geta: Hoc dictum ejus, tunc nihil, post vero præfatio fuit.

⁵ Pueritiam omnem in domo patrui Pinarii fecit.] Facere, pro ¹¹ Agelæ, morari, & habitare: de quo nonni-

hil supra: & crebra est locutio in libris juris civilis.

SALM ASIUS.

⁶ Cui fratres quatuor viri fuerunt & quatuor puellæ.] In peta lectio. viros appellat, qui intra pubertatem omnes interiere. sic igitur legendum: cui fratres quatuor pueri fuerunt, & quatuor puellæ: qui omnes intra pubertatem interierunt.

⁷ Eam denique cum jaceret.] Melius Palatinus: eamdemque cum jaceret, nec quisquam contingere auderet religionis timore, iterum fustulisse. atque ita olim de conjectura legebam.

⁸ Pueritiam omnem in domo patrui Pinarii.] Pal. & princeps editio: in domo patris Pinarii. patrem tamen ejus Maximum non Pinarium supra vocavit.

GRV TER VS.

⁹ Intra pubertatem.] Vulgg. in pubertate. sed alterum exstat in Regio & Palatino.

¹⁰ Semper virtuti & militari severati.] Pal. semper virtuti & militari, & severi, quod fere præposuerim.

Aene

tari severitati studuit.¹ Attamen militaris tribunus fuit, & multos egit numeros, & postea præturam, sumptu' Pescenninæ Marcellinæ,² quæ illum loco filii suscepereat & aluerat. Inde proconsulatum Bithyniæ egit,³ & deinceps Græciæ,⁴ ac tertio Narbonæ. Mis-sus præterea legatus, Sarmatas in Illyrico contudit: atque inde transflatus ad Rhenum, rem contra Germanos satis feliciter gessit.⁵ Post hæc præfectus urbis prudentissimus, ac ingeniosissimus, & severissimus approbatus est.⁶ Quare * veluti senatus ei homini, quod non licebat, novæ familiæ, imperium tamen detulit, confessis omnibus eo tempore in senatu aptiorum non esse qui deberet principis nomen accipere. Et quoniam etiam minora plerique desiderant, fuit ci-
bi avidus, vini parcissimus, ad rem Venereum nimis rarus, domi forisque semper severus, ita ut & *tristis cognomen*

CASAUBONUS.

¹ Attamen militaris tribunus fuit, e.] Fortean, ac tandem. Sed passim vocem tamen alieno loco positam in his libris invenias.

⁵ Ac tertio Narbonæ.] Narbona provinciæ hic nomen est, non urbis.

⁶ Post hæc præfectus urbis prudentissimus ac ingeniosissimus, & severissimus approbatus est.] Omnia hæc Herodianus: τὸ τε Ρωμαῖον πόλεων ἐπιτρόπον γεγένεσις ἐπιτρέψας τοὺς ἄρχας καὶ τὸν ταῦτα ὁδὸν τοῖς ὄχλοις φρεσῶν τε αὐγανότας καὶ βίᾳ σύρφογνον.

⁷ Quare * veluti senatus ei homini, q.] Sublata quidem voce velut sensus erit non incommodus: sed cum eam mordicus libri omnes retineant, deſiderari hic videntur nonnulla. Po-test scribi, quare, velut dixi, s. sed cogitemus amplius. Puteani codd. alter habet, velut; alter, veluti.

SALMA SIUS.

¹ Attamen militaris tribunus fuit,] Locus hic interpolatus in veteri co-

Tom. II.

dice à manu mala & recenti, nec potui divinare quid prius scriptum fuerit. eraſa enim penitus lectio antiqua, & in ejus locum hæc quæ nunc editiones occupat, reposita. de qua hoc tantum possum dicere, mendosam mihi videri, nec sine exemplaris vetusti auxilio emendari posse. pro illo attamen appetat adhuc in veteri codice scriptum ac ita. reliqua prorsus abolita ac deleta.

² Pescennina Marcellinæ.] Pal. Peſcenニア Marcellinæ. melius.

³ Quæ illum filii loco suscepereat, & aluerat.] Quæ illum filii loco suscepit & aluit.

⁷ Quare veluti senatus ei homini quod non licebat.] Ita etiam Palatinus. multæ mihi sunt ad manum conjecturæ. sed cum earum nulla mihi satisfaciat, non visum est eas heic adscribere, quas ipse non probarem.

GRUTERUS.

⁴ Et deinceps Græciæ.] Palatinas Græce,

K

I. Pultis

gnomen acciperet. ¹Vultu gravissimus, & verecundus, statura procerus, ²corporis qualitate sanissimus, ³moribus aspernabilis, attamen justus, ⁴neque un-

quam

CAS AUBON U S.

¹ Vultu gravissimus & verecundus, &c.] Non congruunt gravitas & verecundia, magnumque discrimen est inter verecundum vultum, & tristem ac severum, qualis Pupieni fuit: quod & nummi antiqui testamur quos vidimus. sed potest verecundus aliter accipi, pro *αἰετός άριστος*, & *αἰετόνυμος*, qui asperatu suo pudorem aliis exprimeret. Ammianus Marcellinus libro xiv. populi Romani nomen circumscriptum & verecundum, ita scripta exemplaria Marcellini, non verecundum. Sed priscæ editiones habent hic, & retorridus. quibus & Puteani alter codex assentitur. Plinii vox & aliorum veterum: cuius est hic honestissima translatio.

² Corporis qualitate sanissimus.] Scripsi, fortissimus. mox, corporis qualitate conspicuus.

⁴ Neque unquam usque ad exitum negotiorum vel inhumanus vel inclemens.] Id est, qui in nullius unquam necem duraret, ut loquitur Tacitus de Augusto.

GRUTER U S.

¹ Vultu gravissimus & retorridus, &c.] Non ausus sum rejicere scriptiōnem vett. edd. & aliquot manūscriptorum, in quibus & Palat. medie etatis impressi, gravissimus & verecundus. quod spernunt tam praeudentia, quam sequentia.

² Corporis qualitate sanissimus.] Sic quoque Pal.

SAL MASI U S.

¹ Vultu gravissimus & verecundus.] Minime convenit in hominem severum ac tetricum, & quod magis ad rem facit, militarem, ista vultus verecundia. bene itaque libri omnes legunt: vultu gravissimus & retorridus. multis supra exposuimus hanc vo-

cem retorridus. vultus retorridus est strictus & contractus, & caperatus, & rugis striatus ad eum modum quo solent esse quæ ab igne, vel à sole sunt retorrida. hinc & retorridus pro levero, vel ad severitatem composite. nam ita vultum solent contrahere, & caperare qui severitatem adflectant, & graves videri volunt. strictæ frontem Latini dixerunt contractam & rugis asperatam, retorridamque. Petronius:

Quid me cum stricta spectatis fronte
Catones?

Apuleius: strictam frontem gerens, ita enim libri. vulgatae editiones: strictam. sic strictæ tunica Hieronymo quas Græci solidores vocant. solides enim sunt rugæ & plicatura vestium. de quibus nos alibi. hinc strictæ mentes pro severis & tetricis. Manilius:

— & strictas pondere mentes.

& stricti Catones eidem:

— nec crede severæ
Frontis opus signo, strictos nec crudeliores.

at stricti de avaris & sordidis alia ratione dicuntur apud Firmicum. nam stricti opponuntur largis & liberalibus. male vir summus, strictos severos, & strictos avaros eadem ratione ac significatiōne fuisse dictos putavit; sed de his alibi. retorridus igitur vultus hoc loco, strictus est & caperatus, tristitiamque & severitudinem, ac morositatem ostentans. retorridas Gallorum mentes supra habuimus, pro asperis ac difficilibus, & refractariis, & retorridos gilbos. vide omnino quæ ibi notavimus.

³ Moribus aspernabilis.] Aspernabilis, id est contemptor, ut de Maximino dixit. ita enim usi sunt istiusmodi verbis tunc temporis scriptores. aspernabilis qui facile aspernatur: oscibilis qui docet, non qui docetur: expectabilis

quam usque ad exitum negotiorum vel inhumanus vel inclemens. Rogatus semper ignovit, nec iratus est nisi ubi eum irasci decuit. Factio[n]ibus se nunquam præbuit, judicii tenax fuit, neque aliis potius quam sibi credidit. Quare & à senatu multum dilectus est, & à populo timori habitus: siquidem sciebat populus ejus censoriam præfecturam, quam videbat posse in imperio vehementius convalescere. **BALBINUS** nobilissimus, & iterum cos. rector provinciarum infinitarum. Nam & Asiam & Africam & Bithyniam, & Galatiam, & Pontum, & Thracias, & Gallias civilibus administrationibus rexerat, ducto nonnunquam exercitu: sed rebus bellicis minor fuerat quam civilibus; attamen bonitate, nimia sanctitate ac verecundia ingentem sibi amorem conciliaverat. Familiae vetustissimæ (ut ipse dicebat) ⁷ à Balbo Cornelio Theophane originem ducens, qui per Cn. Pompejum civitatem meruerat, quum esset suæ patriæ nobilissimus, idemque historiæ scriptor. ³ Statura æque procerus, corporis qualitate conspicuus, in voluptatibus nimius, quam quidem adjuvabat divitarum abundantia; nam erat à majoribus dives, & ⁴ multa hereditatibus per se ipse collegerat. Eloquentia clarus, ⁵ poëmate inter

sui

bilis qui expectat, non qui expectatur: spinabilis qui opinatur: & infinita ejusmodi, quæ nos alibi exemplis alatius stabiliemus. nunc enim proponamus.

CASAUBONI.

¹ Quam sibi credit.] Credidit.

² A Balbo Cornelio Theophane originem ducens.] Theophanes Mitylenæus amicitia Pompeji & scriptione historiæ magnam olim famam meruerat: floruitque ejus domus Romæ sub Augusto, & Tiberio etiam aliquandiu. nam adhuc cum Strabo librum xiii. scribebat, Marcus Pompejus Theophanis F. inter primos Tiberii amicos censebatur. sed exercuit tan-

dem savitiam suam in hujus sobolem Tiberius, ut narrat Tacitus libro sexto Annalium.

³ Statura æque procerus.] Reg. delet vocem æque. quam retineo cum aliis libris: nam respicit illa superiora de Maximo, vultu graviss. statura procerus.

⁴ Multa hereditatibus per se ipse collegerat.] Scriptus heres à multis amicorum: quod apud veteres honoris habitum; eoque nomine gloriatur Cicer.

⁵ Poëmate inter sui temporis poëtas præcipiunt.] Ita scripti omnes: sequentia autem verba, præcipit: usū, absunt à regio: sed servant Puteanei, & di-

K. 2. finit.

sui temporis poëtas præcipiuus: præcipiti usu ¹ vi-
ni, cibi, rei Venereæ avidus, vestitu cultus: nec
quicquam defuit ² quod illum populo non com-
mendabilem redderet. Amabilis etiam senatui fuit.
Hæc de utriusque vita comperimus. Denique non-
nulli quemadmodum Catonem & Cæsarem Sallustius
comparat, ³ ita ⁴ hunc quoque comparandum putant,
ut alterum severum, clementem alterum; bonum il-
lum, istum constantem; illum nihil largientem, hunc
affluentem copiis omnibus dicent. Hæc de moribus
atque genere. Decretis ergo omnibus imperatoriis
hono-

stinctione mutata jungunt cum præ-
cipiuus. & omnino male cohærent il-
lis, vini, cibi, r. &c. referendum ad fa-
cultatem fundendi versus ex tempo-
re. nam præcipitem usum appellat
ποέματα Αγρούγρ. non temere vul-
gatam hic lectionem damnaverim,
poëmate, i. s. t. poëtas plurima fecit, nū
præcipiti.

SALMASIVS.

⁵ Poëmate inter sui temporis poëtas
præcipiuus. præcipiti usu vini.] Corre-
ctoribus acceptam referimus hanc
lectionem, quæ si bona esset ac sin-
cera, nunquam profecto ejus aucto-
res extitissent. varie vexatus olim hic
locus ab illo genere hominum, vetus
codex habuit: poëmate inter sui tempo-
ris poëtas. præcipiti usu vini, cibi, rei
veneræ avidus. hanc scripturam cum in suis
ut appetet libris reperisset primæ e-
ditionis auctor, nec sanam judicaret,
sic eam conatus est emendare: poë-
mata inter sui temporis poëtas plurima fe-
cit. præcipiti usu vini, cibi, &c. alii deinde
aliter. at nihil erat factu facilius
quam illam veterem ac scriptam le-
ctionem integratam sua restituere,
quæ parvo negotio ad hunc modum
poterat emulari: eloquentia clarus,
poëmate inter sui temporis poëtas præci-
pius. vini, cibi, rei veneræ avidus. totius
vitii causa hæsit in illis, præcipiti usu. ex
quibus præcipiti usu fecerant: nos

præcipiuus fecimus. jube sis igitur illa
verba capite protrusa hinc in præcep-
tari.

GRVTERVS.

⁵ Poëmate inter sui temporis poëtas
præcipiuus. præcipiti usu. Vini, cibi, rei
veneræ avidus.] Illud præcipiuus natum
à voce ad sita sane Pal. habet à prima
manu: pœmata inter sui temporis poëtas
præcipiti usu. omnia recte, dummodo
scribatur, poëmate. eidem ramen
codici inventum calamo recenti: pœ-
mata inter sui temporis poëtas plurima fe-
cit, præcipiti usu; quomodo & retro
vulgata.

¹ Vini, cibi, rei Venereæ.] Pal. non
habet voculam rei. bene, ut puto,
certe juxta consuetudinem superio-
rem.

² Quod illum populo non commendabi-
lem.] Sic Palatin. nec novum illi se-
culo, negativis duobus magis adfit-
mare.

³ Ita hunc quoque comparandum pul-
lavit.] Ita Pal. non, ut vulgati, putant
præstaret præterea scribi, hos compa-
randos.

CASAUBONUS.

² Quod illum populo non commenda-
ret.] Dele negationem.

⁴ Hunc quoque comparandum putant.]
Scrib. His q.

⁵ M.

honoribus atque insignibus, percepta tribunitia potestate, jure proconsulari, pontificatu maximo, patris etiam patriæ nomine,¹ meruerunt imperium. His gestis, celebratisque sacris, datis ludis scenicis ludisque circensibus, gladiatorio etiam munere, Maximus susceptis votis in Capitolio, ad bellum contra Maximinum missus est cum exercitu ingenti, prætorianis Romæ manentibus. Unde autem mos tractus sit ut proficiscentes ad bellum imperatores, munus gladiatorium & venatus darent, breviter dicendum est. Multi dicunt, apud veteres hanc devotionem contra hostes factam ut civium sanguine litato specie pugnarum se² Nemesis, id est vis quædam fortunæ, satiaret. Alii hoc literis tradunt (quod verisimilius credo) ituros ad bel-

¹ Meruerunt imperium.] Scripti, inie-
runt imperium. Post ista collocant scri-
pti libri verba quæ supra indicavimus.
Videtur interesse non multum utro
potius loco sint collocata.

² Nemesis, id est, vis quædam Fortu-
nae satiaret.] Non est glossema: si sta-
mus fide librorum. de Nemesi præ-
ter Græcos, Ammianus Marcell. li-
bro xiv.

SALMASIUS.

1. Meruerunt imperium. His gestis ce-
lebratisque sacris.] Heic tandem se-
dem debent figere illa verba deer-
rantia, quæ antea duobus non suis
locis inculcata & infulta vidimus.
nec enim aptiore loco queant quam
hoc legi. hæc igitur sic continuanda
sunt: *decretis ergo omnibus imperatoris*
honoribus atque insignibus, percepta tri-
bunitia potestate, pontificatu maximo, pa-
tri etiam patriæ nomine, meruerunt impe-
rium: sed dum in Capitolio rem divinam
faciunt, populus Romanus, imperio Ma-
ximi contradixit. timebant enim severi-
tatem ejus homines vulgares, quam & se-
nati acceptissimam & sibi adversissimam
esse credebant. quare factum est, ut dixi-
mus, ut Gordianum adolescentulum princi-
pem peterent qui statim factus est, nec prius

permitti sunt, ad palatium stipati armatis
ire, quam nepotem Gordiani, Casari no-
mine nuncuparent. Huic gestu celebratisque
sacris, datus ludus scenicus, circensibusque, &c.
quod autem non multum interesse
putant viri doctissimi utro potius lo-
co collocentur, ego valde ab illis dis-
sentio. nec enim posse in loco supe-
riore hujus vitæ stare, paulo ante o-
stendimus. nisi autem heic legantur,
quo referas ista verba non habebis,
his gestis celebratisque sacris. quibus sa-
cerdos aut quando celebratis? manife-
sto enim hæc pendent ex illis, dum in
Capitolio rem divinam faciunt. præterea
verba illa, quam & senati acceptissimam
& sibi adversissimam esse credebant, quæ in
concione Maximini antea lege-
bantur, huc revocanda censuimus &
jungenda statim istis, timebant enim
sorritatem ejus homines vulgares, quæ
& naturi acceptissimam & sibi adversissimam
esse credebant. quæ omnia nunc op-
prime cohaerent, antea vero ita erant
divulsa dissipataque, & disjecta, ut la-
ceri potius alicuius corporis membra,
quam corpus integrum viderentur.

GRUTERUS.

1. Inierunt imperium.] Sic & Palat.
& alii mss. vulg. meruerunt.

bellum Romanos debuisse pugnas videre, & vulnera,
 & ferrum, & nudas inter se cohortes, ne dimicantes
 in bello armatos hostes timerent, aut vulnera & san-
 guinem perhorrescerent. Et Maximo quidem ad bel-
 lum profecto, Romæ prætoriani remanserunt. Inter
 quos & populum tanta seditio fuit ut ad bellum inte-
 stinum veniretur, urbis Romæ pars maxima incende-
 retur, templo fœdarentur, omnes plateæ crux pol-
 luerentur, ⁴ quum Balbinus homo senior seditionem
 sedare non posset. Nam & in publicum processit,
 manus singulis quibusque tenuit, & pene ictum lapi-
 dis passus est. ⁵ Alii dicunt etiam fuste ⁶ percussum es-
 se, ⁷ neque sedasse tumultum nisi infantem Gordianum

¹ Debuisse pugnas videre & vulnera
 & ferrum & nudos inter se cœuntri, ne in
 bello, &c.] Lectio partim à Palat.
 partim à Puteani codd. nam Pal. pro-
 fecto abicit vocem dimicantes, habet-
 que, & ferrum & nudos inter se cœciun-
 tes, nec in bello, &c. prius legebatur,
 & nudas inter se cohortes, ne dimicantes
 in bello, &c.

⁴ Cum Balbinus homo senior seditionem
 sedare non posset.] Est à Pall. illud homo
 senior, cum antea esset, homo senior.

⁷ Percussum esse, neque sedasse tumultum,
 &c.] Expressi quod erat in Pa-
 latino. editi enim perperam: percus-
 sum esse, neque sedasse tumultum.

CASA V BONVS.

² Et ferrum, & nudas inter se cohortes.) Fortasse, & ferrum nudantes inter
 se cohortes. id est, nudato ferro & mi-
 cante acie pugnantes. alibi notabam-
 mus Romanos milites arma habuisse
 testa; quæ ad pugnam nudabant.
 Sed assentiamur Puteano, qui emen-
 dabant ex vestigiis scriptæ lectionis,
 & nudos inter se cœuntes.

⁵ Nam & in publicum processit, &
 p.] Mire situbat tota hæc Capitolini
 narratio. cœperat dicere de iis quæ
 acciderunt Maximo contra Maximini-
 um profecto: nunc tamen reddit ad

purpu-
 tempus illud quo ambo erant in Ur-
 be imperatores. sed rerum seriem
 involvit, obscuratque facem pete ex
 Herodiano.

⁸ Neque sedasse tumultum, n.] Sedasse
 pro sedaturum fuisset. sed historiam
 confundit aliud agens. duæ tem-
 poribus illis fuerunt Romæ seditiones:
 prior eademque minus perica-
 losa, quæ produxto puero Gordiano
 & Cæsare facta, sedata est; altera
 longe gravissima, aliquanto post ac-
 cedit. confer cum Herodiano.

SALM ASIUS.

³ Inter quos & populum tanta seditio
 fuit.] Inter quos eo populi tanta seditio
 fuit. ita Palatinus. quod tamen non
 assequor, nec sequor etiam.

⁴ Cum Balbinus homo senior seditionem
 sedare non posset.] Melius in Palatino:
 cum Balbinus homo senior. dixit ante de-
 lenitate Balbini: attamen bonitate ni-
 mia, sanctitate ac verecundia ingentem si-
 bi amorem conciliaverat.

⁶ Alii dicunt etiam fuste percussum
 esse.] Et pene ictum lapidis passus est, ut
 alii dicunt etiam fuste percussus est, neque
 sedasset tumultum, &c. ita Palatinus
 hæc concipit.

⁸ Neque sedasse tumultum.] Volunt
 sedasse heic pro sedatum esse, sane ego
 nolo.

purpuratum ad populum longissimi hominis collo superpositum produxisset. Quo viso, populus & milites usque adeo placati sunt ut amore illius in concordiam redirent. Neque unquam quisquam in illa ætate sic amatus est,¹ merito avi & avunculi, seu patris, ut quidam dicunt, qui pro populo Romano contra Maximum in Africa vitam finierant.² tantum apud Romanos memoria bonarum rerum valet. Maximo igitur ¹⁰ ad bellum profecto, senatus per omnes regiones, consulares, prætorios, quæstорios, ædilitios, tribunitios etiam viros misit: ita ut unaquæque civitas frumentum, arma & propugnacula & muros pararet, ut per singulas urbes Maximinus fatigaretur. ³ Jussum tunc tamen ut omnia ex agris in civitates colligerentur, ne quid hostis publicus inveniret. Scriptum est præterea ad omnes provincias missis frumentariis, jussumque ut quicunque Maximum juvisset, in hostium numero duceretur. Inter hæc Romæ iterum seditiones inter populum & milites ortæ sunt.⁴ Et quum edicta Balbinus proponeret, nec audiretur, veterani se in castra præatoria contulerunt cum ipsis prætorianis, quos cœpit populus obsidere: nec unquam ad amicitiam essent

redu-

nolo. nam addita littera legere malim: manus singulis quibusque tenuit, & pene idem lapidis passus est: alii dicunt etiam fuisse percussum esse: neque sedasset tumultum, nisi infantem Gordianum purpuratum hominis collo superpositum produxisset.

¹ Merito avi & avunculi, seu patris, ut quidam dicunt. ² Absunt hæc verba primæ editioni Palatinoque libro: seu patris ut quidam dicunt. quæ & possunt abesse. nam illa plurimum fuit opinio, quam & solam ideo heic ponit Capitolinus: Gordianum nempe hunc tertium, nepotem fuisse senioris Gordiani ex filia, atque ita avum seniorem Gordianum, avunculum vero juniorem habuisse qui in Africa occisus est. initio hujus vitæ: hic na-

tus est ut plures afferunt, ex filia Gordiani: ut unus aut duo, nam plures invenire non potui, ex filio qui in Africa perit.

CASAUBONUS.

² Tantum apud Romanos memoria bonarum rerum valet. ³ Carphyllides:

— ἦ πα δικαῖος
Αὐτοῦν διεῖτος τὸν ἀπόλωλε
χεῖς.

³ Jussum tunc tamen o. ⁴ Tamen pro etiam, vel προσέκαιορ. sic scape.

⁴ Et cum milles edicta Balbinus proponeret, n. ⁵ Herodianus: οὗτος Βαλβίνος οὐδέποτε θράσυς οὐδέποτε τε παρείστης. Capitolinum legisse non dubito, Διογένης idque melius.

K. 4 I. Nisi

reduicti, nisi fistulas aquarias populus incidisset. In urbe autem priusquam dictum esset milites pacatos venire, & tegulæ de tectis jactæ sunt, & omnia quæ in domibus erant vasa, projecta. atque ideo major pars civitatis periit, & multorum divitiæ. Nam latrones se militibus miscuerunt ad vastanda ea quæ norant ubi reperirent. Quum hæc Romæ geruntur, Maximus sive Pupienus ad Ravennam bellum parabat ingenti apparatu, timens vehementissime Maximinum: de quo sæpius dicebat, se non contra hominem, sed contra Cyclopem bellum gerere. Et Maximinus quidem apud Aquileiam ita victus est ut à suis occidetur: caputque ejus & filii perlatum est Ravennam, quod à Maximo Roman transmissum est. Non tacenda hoc loco devotio est Aquileiensium pro Romanis, qui etiam crines mulierum pro nervis ad sagittas emitendas totundisse dicuntur. Tantum sane lætitia fuit in Balbino qui plus timebat, ut hecatomben faceret, statim ut Maximini caput allatum est. Hecatomba autem tale sacrificium est: centum aræ uno in loco cespititiæ extruuntur, & ad eas centum sues, centum

oves

¹ Nisi fistulas aquarias populus incidiisset.] Herod. παν τὸ οὐδεὶς διὰ σπαθῶν εἰς ἐπεργα πειθῶν πετυχέτων, συγκλύντες τὴν φροντίδοντας ταῖς εἰς τὸ σπαθῆπον εἰσεδεσσι αὐτῷ.

² Ad vastanda ea quæ norant n̄ i reperirent.] Verbi gratia: qui norant ministerium argenteum magni pretii esse in ædibus hujus aut illius consularis, eo impetum faciebant: & ita in cæteris.

³ Qui etiam crines mulierum.] In extremo libro de Maximinis dictum idem. cur hic repetit?

⁴ Tantum sane lætitia fuit in Balbino qui plus timebat, ut hecatomben faceret.] In Maximinis: Balbinus autem timidior natura, & qui cum Max. vide reliqua.

⁵ Hecatomba autem tale sacrificium

[¹] Überius ista Græcorum grammatici ad primum Iliadis. Romanos publice privatimque fecisse hecatombas non raro, ex Flavii Vopisci Tacito est cognoscere. neque solam hecatombas, sed & chiliombas ariis adimovebant. ut in Martyrologiis, de Artemio: μάρτιον γένεται συμπατροῖς καθημερινοῖς αγέλαιοις τοις θεοποτελεῖς, καλιόποντας ὅλαις ἔξιηγες γένεται θύμῳ αὐτῷ.

GRUTERUS.

³ Crines mulierum pro nervis ad sagittas emitendas totundisse dicuntur.] Verbum totundisse non est in Pal. n̄ à scriptura recentissima. an fuit? crine usi mulierum pro nervis ad sag. emitendas dicuntur.

I. Nam

oves mactantur. ¹Nam si imperatorum sacrificium sit, centum leones, centum aquilæ, ²& cætera hujusmodi animalia centena feriuntur. ³Quod quidem etiam Græci quondam fecisse dicuntur quum pestilentia laborarent: & à multis imperatoribus id celebratum constat. His igitur peractis Balbinus cum ¹² summa gratulatione Maximum redeuntem è Ravenna cum exercitu integro & copiis expectabat. Siquidem Maximinus ab oppidanis Aquileiensibus, & paucis qui illic erant militibus, ⁴ac Crispino & Menophilo consularibus, qui à senatu missi fuerant, victus est. Ipse autem Maximus Aquileiam idcirco accesserat, ut omnia tuta & integra usque ad Alpes relinquenter: ac si quæ essent Barbarorum qui Maximino faverant reliquæ, compesceret. Missi sunt denique ad eum legati senatores xx. quorum nomina sunt apud Cordum: (in his consulares ^{1111.} prætorii ^{VIII.} quæstori ^{VIII.}) cum coronis & senatusconsulto, in quo ei statuæ auratae equestres decernebantur. Ex quo quidem Balbinus subiratus est, dicens, ⁵Maximum minus quam eum laborasse, quum ipse domi tanta bella com-

SALMASIUS.

¹Nam si imperatorum sacrificium sit.] Lege: jam si imperatorum sacrificium sit. hecatombe, inquit, tale sacrificium est, cum centum sues, centum oves mactantur. jam si imperatorum sacrificium sit, centum leones, centum aquilæ solent mactari.

²Et cetera hujusmodi animalia centena feriuntur.] Centena feriunt. P. & v. ed.

⁴Ac Crispino ac Menophilo consularibus.] Pal. & v. edit. Melofilio. scribe Menophilio. sic enim in vita Gordiani tertii scribitur.

GRUTERUS.

¹Nam si imperatorum.] Est à Palatino. quippe minus bene edd. nam.

⁵Maximum minus quam eum laborasse.] Vox eum non est in Palatin. nisi inter lineas recenter positum,

pres-
habetque textus elaborasse. an fuit,
quam se laborasse.

CASAUBONUS.

³Quod quidem etiam Græci quondam fecisse dicuntur, cum pestilentia laborarent.] An alludit ad Homeri versum?

Eίτ εἴ τοι οὐχὶ οἰχώλης ἐπιμέρεια
εἴθεντος.

nam propter pestilentiam hæc dicuntur. sed & in vera historia plura exempla.

⁵Maximum minus quam eum laborasse, c.] Eum profè posuit. sed non ita scripsisse arguunt regius & Put. ex quibus scribe, M. non magis quam se lab. Sic tamen sàpe in his libris; ut statim: mitit ad Balbinum Maximum, petens, ut ei præsidium mitteret. id eß, sibi præf. m.

pressisset, ille autem otiosus apud Ravennam resedisset. Sed tantum valuit bellum Maximo quia profectus est contra Maximinum, ut etiam victoria decernetur, quam impletam ille nescivit. Exercitu igitur suscepto Maximini, ad urbem cum ingenti pompa & multitudine Maximus venit, mōrentibus militibus quod eum imperatorem quem ipsi delegerant, perdidérant, & eos habebant quos senatus legerat. Nec dissimulari poterat mōror, qui in frontibus apparebat singulorum: & jam quidem nec verbis abstinebatur: quamvis Maximus & apud milites sāpe dixisset, oblivionem præteriorum esse debere, & stipendia ma-

gna

1 Sed tantum valuit bellum Maximo
q.] Non bellum, sed velle legitur in re-
gio. & placet tantum ea lectio, quan-
tum vulgata displicet. et si, inquit,
verum erat quod Balbinus dicebat,
non plus Maximum quam se ad vi-
ctoriam contulisse; quia tamen dif-
ficillimo Reip. tempore profectus e-
rat Maximus contra Maximinum,
tantum valuit ejus velle, tantique
ejus voluntas egregia estimata est, ut
partam victoriam omnes illi accep-
tam ferrent: licet Ravennæ sedens
nihil de iis quæ ad Aquileiam gere-
rentur resciverit; nisi post rem con-
fectam, cum de cæde Maximinorum
allatus ipsi fuit nuntius.

2 Ut etiam victoria decernetur.]
Lego, ut etiam victoria ejus crederetur.

3 Nec dissimilari poterat mōror, qui
in frontibus apparebat singulorum.] Her-
oi μέν τοι σπλαντερού δρόσεων της
Ψυχής. Lege cætera.

4 Quamvis Maximus & apud milites
sāpe dixisset oblivionem præteriorum esse
debere.] Maximi verba sunt in concio-
ne apud milites: οὐδὲ πειρά
εἰδὼ τὸ περγασίνεων εἴρει πνα μην-
μών, εἴτε οὐφ' οὐμών, (ita scribendum,
non οὐμῶν) εἰκελθεῖτε γό, εἴτε οὐτο
Ρωμαϊκῶν, η. τὸ αὐτὸν εἴρειν, οἱ ἀδι-
κέμδυοι απίστοιν, αὐτὰ γό οὐτο πύ-

τον ἀπρησία.

5 Stipendia magna donasset, e.] Her-
dianus, τομῆς τε γενητῶν μεγάλο-
φρόνων αὐτοῖς ἐπαγγείλας. stipendium
pro donativo positum nove. nam
aucta fuisse stipendia non est proba-
bile.

SALMASIUS.

1 Sed tantum fuit bellum Maximo.]
Mendoza lectio quæ nata est ex vi-
tiosa scribendi consuetudine, belle
pro velle. nam ita hoc loco præferunt
libri scripti editique veteres: sed tan-
tum valuit belle Maximo, quia profectus
est contra Maximinum, ut etiam victoria
decernetur. belle pro velle, quomo-
do jam recte emendavit ex suis li-
bris doctissimus quondam Casau-
bonus.

GRUTERUS.

1 Sed tamen valuit velle Maximo.] Sic
codex regius, nec divertit Pal. quam
quod is, sed tamen valet belle ut Max. in-
de ortum vulgatum, valuit bellum. por-
ro si sequenda sunt vestigia Palatina,
reponendum erit: Sed tantum valuit
velle, ut Maximo, quia profectus est contra
Maximinum, etiam victoria decernetur.
sicque ausus sum reponere in con-
textum.

1 Ed

gna donasset, & auxilia in ea loca quæ delegerant, dimisisset. ¹ Sed animi militum semel imbuti odio, refrrenari nequeunt. Denique quum audissent senatus acclamations quæ milites tangerent, aciores contra Maximum & Balbinum extiterunt, secum quotidie cogitantes quos imperatores facere deberent. Senatusconsulti autem quo moti sunt, hæc forma est: Quum ingredienti urbem Maximo Balbinus & senatus & populus Rom. obviam processissent, acclamations primum publicæ fuerunt quæ milites contingenterent: inde in senatum itum est: ubi post illa ² quæ communia solent esse festa, dictum est, *Sapienter electi principes sic agunt, ³ per imperitos electi principes sic pereunt:* quum constaret à militibus factum esse Maximinum, Balbinum autem & Maximum à senatoribus. His auditis milites ⁴ gravius sævire cœperunt in senatum, præcipue qui sibi triumphare de militibus videbatur. ⁵ Et Balbinus quidem cum Maximo urbem cum magna moderatione gaudente senatu & populo Rom. regabant: senatui plurimum deferebatur: leges optimas condebant moderate, causas audiebant, res bellicas pulcherrime disponebant. Et quum jam paratum esset

ut

CASAUBONUS.

¹ Et auxilia in ea loca que delegerant dimisisset.] Auxilia dimisit in suam quemque patriam; milites legionarios in sua castra. Herod. τὸ σπάθιον ἀπέπεμψεν εἰς τὴν Εὐρώπην τῷ παῖδει σπάθια.

² Sed animi militum semel imbuti odio, refrrenari nequeunt.] Ammianus Marcellinus libro xiv. miles coitio more in ordinarias dignitates asper simper & sævis.

³ Quæ communia solent esse festa.] Vel fausti. οὐ φυμφ. at festa proprie sunt τῷ εὐρέχοντας, non τῷ σιφυμέντας.

⁴ Per imperitos electi principes sic pereunt.] Scripti, per milites, per imperios, sed glossam esse censeo.

⁶ Et Balbinus quidem cum Maximo urbem cum magna moderatione regebant.] Ex Herod. hoc quoque. ὥρον ἢ Ελαιῶται τὸ πόλεως μὲν πάντας διατίθεις, τε τῇ διηγομένας, ιδίας τε τῇ δημοσίᾳ παντάχος οὐ φημενόμενος.

GRUTERUS.

³ Quæ communia solent esse festa, dictum est.] Sublata dictione festa, manifestit tamen sententia sius vigor.

SALMASIUS.

⁵ Gravius sævire cœperunt in senatum, præcipue.] Distingue: gravius sævire cœperunt in senatum præcipue qui sibi de militibus triumphare videbatur.

I Milites

ut contra Parthos Maximus proficeretur, Balbinus contra Germanos, puer autem Gordianus Romæ remaneret, milites occasionem quærentes occidendorum principum, quum primo vix invenire possent, quia Germani stipabant Maximum atque Balbinum, ¹ quo tidie ingravescebant. Et erant quidem discordiæ inter Balbinum & Maximum, sed tacitæ & quæ intelligerentur potius quam viderentur: quum Balbinus Maximum quasi ignobilem contemneret, Maximus Balbinum quasi debilem calcaret. Quare occasio militibus data est intelligentibus facile discordes imperatores possint interfici. ² Ludis denique scenicis quum multi & milites & aulici occupati essent, & in Palatio soli cum Germanis principes remansissent, impetum in eos fecerunt. Turbantibus igitur militibus quum nuntiatum primum esset Maximo, turbam illam tempestatemque vix evadi posse nisi ad Germanos mitteretur, & forte in alia parte Palatii Germani cum Balbino essent, mittit ad Balbinum Maximus, petens, ut ei præsidium mitteret. ³ Sed ille suspicatus quod contra se eos peteret,

GRUTERUS.

¹ Milites occasionem quærebant.] Sic & Pal.

² Quotidie ingravescebant.] Et ita quoque Pal.

CASAUBONUS.

² Quotidie ingravescebant.] A' e' n̄ μελλοντισαρης. quo verbo hic usus Herodianus. In regio paullo ante pro quærentes habetur quærebant. scriberbam igitur, milites &c. quærebant occidendorum principum: cumque primo vix in p. q. G. f. m. a. B. quotidie edia ingravescebant.

³ Ludis denique scenicis, cum multi & milites &c. aulici occupati essent, & in Palatio soli cum Ger. principes remansissent.] Ludos scenicos appellat agonem Capitolinum. Herodianus, επιτελυθεις ἐπωνυμος τοῦ Καπιτωλίου,

πάντων τε καὶ τῶν πανύψεων τοῖς θέασιν αὐχολεύθραις, αἴφνιδιας μὲν εἰχον γνώμην λαυθάνουσιν ἐξεφλωσαν. Erat hoc certamen, ut scribit Suetonius, triplex, musicum, equestre, gymnicum. quod igitur de scenicis ludis ait Capitolinus, ita accipi debet, ut intelligamus in plures dies tributos fuisse Iudos Capitolinos, vel, ut Graci vocant, τὰ Καπιτωλία, die autem illo quo perierunt Maximus & Balbinus, musicos & scenæ artifices certasse. Atque hic agon unde quadragesimus numeratus est, ut scribit Censorinus: qui eo anno liberum de die natali ad Cerellium misit.

SALMASIUS.

⁴ Sed ille suspicatus est quid contra eorū peteret, quem putabat monarchiam ullę.] Aliter hæc scripta feruntur in libro

teret, quem putabat monarchiam velle; primum frustratus est, deinde usque ad litem per ventum est. In hac tamen seditione illis contendentibus milites supervenerunt, atque ambos eos nudatos vestibus regalibus, de Palatio cum injuriis produxerunt, & per medium civitatem ad castra raptare voluerunt, magna ex parte laniatos. Sed ubi compererunt Germanos ad defensionem illorum supervenire, ambos occiderunt, & in itinere medio reliquerunt. Inter haec Gordianus Cæsar sublatus à militibus, imperator est appellatus, id est Augustus, quia non erat alius in praesenti, insulantibus

libro Palatino, hoc nempe modo: quem postulabat Monarchiam, forte legendum: sed ille suspicatus, quod contra se eos peteret, qui postulabat Monarchiam, primum frustra us est, deinde ad litem per ventum est. Balbinus qui suspicaretur contra se peti milites Germanos ab eo qui vellet imperare, frustratus est ejus petitionem. hanc esse veram letctionem arbitror.

GRVTERVS.

5 Quod contra se eos peteret, quem putabat monarchiam velle.] Verbum velle non est in Pal. nec pronomen si; haberque postulabat pro putabat. aliquid subest vitii occulti.

CASABONUS.

1. Quem putabat monarchiam velle.] Uterque illorum imperium ad se trahebat, ut solus imperaret. retinuit vocem Herodiani, αλλ' οιατῷ μηραρχας ἐπιτυμα, καὶ τὸ αὐγονάντεν εἰ τοῖς ἔνοιαις, εἴσως τῷ πατέρῳ τὸ δυνατὸν αὐθέλκε.

2. In hac tamen seditione illis contendentibus, m.] Liber Puteani, contradictione, pro seditione: quod probo, tamen, ut saepe, alieno loco positum.

3. Atque ambos eos nudatos vestibus regalibus, de Palatio cum injuriis produxerunt.] Contrarium dicit Herod. ex quo tamen historiam sumit Capitolinus: neque enim in regalibus vestibus, sed domesticis ac vilibus esse

deprehensos. οὐερρίζαντες ἢ αὐτοῖς οὐει τοῖς σωματίν ἴσθηται λιτός, αὐτοῖς οὐει Διογένορτες, γυμνός τε βασιλεύς αὐλήν ἐξέλκεται μὲν πάντας αὐχύνει καὶ υπερεως.

4. Magna ex parte laniatos.] Ηδη μή το σῶμα λελαθηθεσ.

6. Inter haec Gordianus Cæsar sublatus à militibus imperator est appellatus, id est Augustus.] Sublatus, nempe de ædibus suis in castra prætoria. neque enim referam ad morem elevandi super scuto eos quibus deferretur imperium. Herodianus unde haec dixit, αἰγαλὺν τὸ Γορδιανὸν: quæ non aliter accipienda. illa, id est Augustus, non sunt apud Herod. & possent absesse, nisi retinerent libri veteres.

7. Quia non erat alius in praesenti.] Herod. ἵπεδη αὐτοῖς τὸ παρεγνάθοντες δέργη.

8. Insultantibus militibus senatu & populo.] De senatu verum est: de populo videtur male accipere Herodiani verba: βοῶντες τοῦδε δῆμον ὁν δέργη εἰναις ἀπεκρότες ξεστὸν δῆμον εἰσάλετε εὐ δέργη ἀρέσαν. quæ oratio est blandientium populo, & gratiam illius captantium potius, quam insultantium.

SALMASIUS.

5. Sed ubi compererunt Germanos.] Sed ubi comperierunt. Pal.

I. Occisus

tantibus militibus senatui & populo, qui se statim in castra receperunt. Germani sane ne sine causa pugnarent, 'occisis imperatoribus suis, ² extra urbem ubi suos habebant, se contulerunt. Hunc finem habuerunt boni imperatores, indignum vita & moribus suis. Nam neque Maximo sive Pupieno fortius, neque Balbino benignius fuit quicquam: ³ quod re ipsa intelligi potest. Neque enim quum esset potestas, malos senatus eligeret. Huc accedit quod multis honoribus ac potestatis explorati sunt, ⁴ quum alter bis cos. & praefectus, alter cos. & praefectus, ⁵ ad imperium longævi pervenissent, ⁶ amabiles senatui, & populo etiam, quia Maximinum

¹ Occisis imperatoribus suis.] Occisis
jam imperatoribus suis. Pal.

² Quod re ipsa intelligi potest.] Quod
in re ipsa intelligi potest.

³ Ad imperium longævi pervenissent,
amabiles & senatui & populo.] Partem
hunc locum emendavit vir doctissimus,
partem inemendatum reliquit.
ut totus igitur emendatus legatur, sic
rescribo: quum alter bis consul & praefectus,
ad imperium longævus pervenisset,
amabilis senatui, & populo etiam, qui
Maximum jam leviter pertimescebat.
quam lectionem sola conjectura ex-
cuimus. de Balbino sermo est, qui
senatui populoque amabilis, cum
Maximus solo senatui gratus accep-
tusque esset. pertimescebat enim
populus Maximi severitatem, quam
& sibi adversam esse credebat. quod
cum verum sit, qui posit esse vera
vulgata scriptura?

GRUTERUS.

¹ Occisis jam Imperatoribus suis.] Sic
Pal. interjecto adverbio, quod abe-
rat.

² Cum alter bis Consul & praefectus,
alter Consul & praefectus ad imperium.]
Sic nulla litera minus codex Palatinus.

CASAUBONUS.

² Extra urbem ubi suos habebant.] He-
rodianus eis τὸ ἔωρον καλεζο-
sequens quoque periodus inde ei-
pate ad verbum translata.

³ Quod re ipsa intelligi potest.] Scrib.
ex re ipsa potest int. ut in vett.

⁴ Quum alter bis Cos. & praefectus,
alter Cos. & praefectus ad imper. pro.] In regio, bis Cos. & praef. Urbis: al. bis
Cos. fuerat Balbinus: praefectus Ur-
bi Maximus: sed falsum est, aut Bal-
binum fuisse praefectum, aut Maxi-
mum Consulem: quorum tamen u-
trumque affirmat hæc scriptura. Sci-
bendum aio: cum alter bis Cos. praef-
fectus Urbis alter, ad imperium longævi per-
venissent. reliquis verbis expunctis.

⁵ Amabiles senatui, & populo etiam,
quia Maximum jam leviter pertimesce-
bant.] Ridicula leatio: nam Maxi-
minus pridem extintus. Scriben-
dum omnino ut in regio & Puteani:
& populo, qui jam Maximum leviter per-
timescebant. initio cum delatum im-
perium Maximo, memor populus
qua severitate urbanam praefecturam
egisset, sibi ab eo metuit, & ejus de-
trectavit imperium: sed jam mitio-
rem experti, quam speraverant, levi-
ter eum timebant.

minum jam leviter pertimescebant. ¹ Hæc sunt quæ de Maximo ex Herodiano Græco scriptore magna ex parte collegimus. Sed multi non à Maximo, verum à Pupieno imperatore apud Aquileiam Maximinum esse victum dixerunt, & ipsum cum Balbino esse occisum, ita ut Maximi nomen prætereant. Tanta est autem historicorum ² inter se errantium imperitia, ³ vel usuratio, ut multi eundem Maximum quem Pupienum velint dici, quum Herodianus ⁴ vitæ suæ temporum scriptor Maximum dicat, nos Pupienum: ⁵ quum & Dexippus ⁶ Græcorum scriptor, Maximum & Balbinum imperatores dicat factos contra Maximinum post Gordianos duos, & à Maximo victum Maximinum, non à Pupieno. His accedit alia scriptorum imperitia qui ⁷ præfectum prætorii fuisse Gordianum parvulum dicunt, ⁸ ignorantibus multis collo sæpe vectum ut militibus

¹ Hæc sunt quæ de Maximo ex Her.] Dele auctòribus libris illa, de Maximo. neque possunt ferri.

² Inter se errantium.] Scribe, certantium. & ita scripti. frustra dici ista omnia à Capitolino, sæpius jam monuimus.

³ Vel usuratio.] Vox Latinorum criticorum: nam usurpata illis dicuntur, quæ sine priorum exemplo aut contra analogiam sive usum, magni scriptores interdum sibi volunt licere. Frequens vox apud Servium Honoratum: apud quem usuratio & ars sive ratio opponuntur. ut in primum Aeneidos: Non enim sunt artis ista, sed usurpationis, qua metri causa utuntur poëtæ. & in primum Georg. Et ab eo quod est vomer, & ab eo quod est vomis, vomeris facit: sed rationis est, ut vomer: nam vomis usurpatum est. Eleganter igitur Capitolinus hoc loco, cum magnis scriptoribus imperiam objecisset, velut revocans asperius verbum, vel, inquit, usuratio.

⁴ Vitæ suæ temporum scriptor.] Tār-

καθ' αὐτὸν ζεροζεύφῳ, sive ξυρέγοφδις.

⁵ Cum & Dexippus Græcorum scrip-

tor.] Melius scripti, Græcus ser.

⁷ Præfectum prætorii fuisse Gordianum parvulum dicunt.] Ita historiam narrat Aurelius Victor Schotti.

GRUTERUS.

¹ Hæc sunt quæ ex Herodiano.] Obsequutus sum membranis à Casabono excussis, nam nostræ adsentabantur vulgato: Hæc sunt quæ de Maximo ex Herodiano.

² Inter se certantium imperitia.] Est rursus ab iisdem membranis, nam Palatinæ. errantium, ut vulgati.

⁶ Græcus scriptor.] Sic quoque ex-

dem. nostræ enim Græcorum, ut vulgg.

⁸ Ignorantibus multis, collo sæpe, &c.] Conjeci aliquando, ignorantibus nullis, sed forte distinguendum, ignorantibus, multis collo, &c. ut velit, eosdem ignorasse, sæpe Gordianum multorum collo infedisse, quasi puerulum.

& Impe-

litibus ostenderetur. ¹ Imperarunt autem Maximus & Balbinus anno uno, quum Maximinus imperasset cum filio, ut quidam dicunt, per triennium; ut alii per biennium. ² Nec reticendum est quod Maximus, quum & sibi & Balbino deferretur judicio senatus imperium, Balbino dixisse fertur, (³ ut Herodianus dicit)

Quid tu Balbine, & ego merebimur, quum hanc tam immanem belluam exitio dederimus? Quumque Balbinus dixisset, Senatus populiique Romani ferventissimum amorem & orbis terrarum: dixisse fertur Maximus, Vereor ne militum odium sentiamus, & mortem.

¹⁶ Domus Balbini etiam nunc Romæ ostenditur in Carinis, magna & potens, & ab ejus familia hucusque possessa. Maximus quem Pupienum plerique putant, ⁴ summæ tenuitatis, sed virtutis amplissimæ fuit. ⁵ Sub his

CASAUBONUS.

¹ Imperarunt autem Maximus & Balbinus anno uno.] Hoc verius quam quod legitur in libro de tribus Gordianis, biennio eos imperasse. Verum ea bonorum librorum hodie inopia est, ut neque horum imperium, neque Maximinorum, satis certo possimus definire: multo autem minus Gordianorum qui in Africa perierunt.

³ Ut Herodianus dicit.] Hæc non leguntur apud Herodianum: & Herodiani non esse ausim affirmare. A reg. cod. abest tota hæc narratiuncula.

⁵ Sub his pugnatum à Carpis contra Mæos fuit.] Corporum gens cum post Marci tempora diu quietem coluisse, hac tempestate iterum Romano imperio cœpit esse molesta. Narrat eorum motum Zosimus: sed in Philippi rebus, non istorum, neque Gordiani tertii, qui his successit. Descriptus est viris doctis hujusmodi nummus: IMP. PHILIPPVS Avg. VICTORIA. CARDICA. sed scribendum, CARPICA.

SALMASIUS.

² Nec reticendum est quod Maximus.] Totam hanc narrationem ut spuriam & suppositiam esse mihi persuadet, faciunt veteres codices, Palatinus & editio prima, à quibus non agnoscitur. sed nec apud Herodianum, qui tamen heic auctor citatur, ejus rei vola aut vestigium extar verba illa, militum odium sentiamus & mortem, vix satis Latina videntur, & stilum mihi olen monachalem. auctoris igitur libris, omnibus illis omissis, sic erit continuatim scriendum: quum Maximinus imperasset con suio, ut quidam dicunt, per triennium; ut alii, per biennium. Domus Balbini etiam nunc Romæ ostenditur in carinu.

⁴ Summa tenuitatis.] Ignobilitatem eum generis splendore viroris illustrasse supra dixit. Balbinus Maximum quasi ignobilem, Maximus autem Balbinum, ut debilem contivisse paulo ante dicitur.

GRVTERVS.

² Nec reticendum est, &c.] Istha sequentia, usque ad capitulo finem, absunt æque Palatino codici quam Regio.

I Quam

his pugnatum à Carpis contra Mœsos fuit, & Scythici belli principium, & Histriæ excidium eo tempore: ut autem Dexippus dicit, Histricæ civitatis. Dexippus Balbinum satis laudat, & dicit forti animo militibus occurrisse, atque interfectum: ut mortem non timeret, quem in omnibus disciplinis instructum fuisse dicit. Maximinum vero negat ejusmodi virum fuisse qualem Græci plerique dixerunt. ¹ Addidit præterea contra Maximum Aquileiensium odium fuisse, ut de crinibus mulierum suarum arcubus nervos facerent, atque ita sagittas emitterent. Dexippus & Herodianus qui horum principum historiam persequuti sunt, Maximum & Balbinum fuisse principes dicunt, delectos à senatu contra Maximinum post interitum duorum Gordianorum in Africa, cum quibus etiam puer, tertius Gordianus, electus est. ² Sed apud Latinos scriptores plerosque Maximi nomen non invenio, & cum Balbino Pupienum imperatorem reperio, usque adeo ut idem Pupienus cum Maximino apud Aquileiam pugnasse dicatur, quum memoratis historicis afferentibus, ne Maximus quidem contra Maximinum pugnasse doceatur, sed redisse apud Ravennam, atque illuc patratam audisse victoriam: ut mihi videatur,

idem

¹ Quem omnibus disciplinis.] Edd. quem in omnibus disciplinis. sed alterum se tuetur fide membranarum Pall.

CASAUBONUS.

² Addidit præterea contra Maximinum Aq.] Vox excidit quam servant Puteani codd. Add. præterea tantum contr. Atque hoc tertium jam repetitur. qua autem subjiciuntur de Maximo & Pupieno, quoties antea sunt dicta?

SALMASIUS.

³ Sed apud Latinos scriptores plerosque Maximi nomen non invenio.] Diximus aliquid in principio hujus vita de Maximi & Pupieni nominibus. & sciendum est, non novum hoc esse,

Tom. II.

ut Græci scriptores in imperatore aliquo nominando aliud, vel nomen, vel cognomen usurpent, aliud Latini, in eo præsertim qui plura nomina habeat. ut in hoc Maximo, quā C. Maximus Clodius Pupienus vocabatur, Græci semper Maximi nomen arripiuerunt, nec unquam aliter hunc imperatorem vocarunt: Latini vero omnes libentius Pupienum suo nomine. sic Marcum Verum Antoninum philosophum, nunquam alio nomine quam Marci solent Græci appellare: Latinis vero fere semper Antoninus philosophus dicitur. possem & aliis aliquam multis exemplis id probare, nisi hæc sufficere crederem.

L

I. SIRVANA

17 idem esse Pupienus, qui Maximus dicitur. Quare et iam gratulatoriam epistolam subdidi, quæ scripta est à cos. sui temporis de Pupieno & Balbino, in qua lœtatur redditam ab his latrones improbos esse Rempub. Pupieno & Balbino Augustus Claudius Julianus. Qum primum Jovis Opt. Max. & deorum immortalium senatusque judicio, & consensu generis humani suscepisse vos Remp. à nefarii latronis scelere servandam reddendamque Romanis legibus, domini sanctissimi & invictissimi Augusti, quamquam nondum ex vestris literis, sed tamen ex S. C. quod V. C. Celsus Aelianus collega transmiserat, comperisse: gratulatus sum urbi Roma, cuius ad salutem estis electi: gratulatus senatui, cujus pro iudicio quod in vos habuit, reddidistis pristinam dignitatem.

1 Servandam reddendamque Romanis legibus.] Quid redditum? an erant libertatem Reip. remque publicam suis legibus reddituri isti imperatores? ne dubitare emendare: quum primum Jovis Opt. Max. & deorum immortalium senatusque judicio, & consensu generis humani suscepisse vos remp. à nefarii latronis scelere servandam, regendamque Romanis legibus, regendam, inquam, non redditam.

2 Sed tamen ex scripto quod v. c. Celsus Aelianus collega transmiserat.] Ecco quod genus scripti fuit istud huic consuli à collega transmissum, ex quo cognovit fuisse electos Maximum & Balbinum? an epistola fuit? variantia librorum advertit me aliud aliquid hec latere. nam editio principis habet: ex spiritu. unde istas variantes putamus enatas, nisi ex male intellectis notis veteribus? quas non omnino quidem sanas, sed tales tamen conservavit liber Paltinus, ut facile, quid verum fuerit, inde liceat statuere. habet igitur ille codex: quamquam nondum ex vestris literis, sed tamen ex s. p. c. quod ad me v. c. Celsus Aelianus collega transmiserat, comperisse: quis scribendum non videt, ex s. c. hoc

est, ex senatusconsulto? discimus ex hoc loco senatusconsultum, quod factum est de imperatoribus nuncupandis Maximo & Balbino, Celsio Aeliano Cos. referente esse factum. initio autem hujus vita nomen consulis non edidit Capitolinus, qui sine dubio est iste Celsus Aelianus: alter vero consul aberat, Claudius nempe Julianus, cuius hæc epistola referunt a Capitolino, cui transmisit senatusconsulti exemplum collega Celsus Aelianus. quid si illas notas, ex s. p. c. sic transponamus, ex s. c. hoc erit ex senatusconsulti pari. par enim exemplum significat, quod Græci dicunt ἀριθμόν. sed hæc alias pluribus.

CASAUBONIUS.

2 Quamquam nondum ex vestris literis.] Membranae, ex divinis literis. vere. nam ita imperatoria literas, cum ad eos præsertim scriberent, vocabant. & ita multa passim in Codice.

4 Cujus pro iudicio q.] Scribendum, cui vos pro.

GRUTERVS.

4 Cujus pro iudicio, &c.] Sic quoque Pal. neque opus mutari.

SALMASIUS.

4 Cujus pro iudicio quod in vos habuit.]

dignitatem: gratulatus Italiae, ¹ quam cum maxima ab hostibus vastatione defendistis: gratulatus provinciis, quas inexplebili avaritia tyrannorum laceratas ad spem salutis reduxistis: denique legionibus ipsis & auxiliis, quae ubique terrarum jam vultus vestros adorant; qui deposito dedecore pristino, nunc in vestro nomine dignam Romani principatus speciem receperunt. Quocirca ² nulla vox fortis, nulla oratio felix, nullum ingenium tam fœcundum unquam fuerit, quod posset publicam felicitatem digne exprimere. Quæ quanta & cujusmodi sint, jam in ipso exordio principatus vestri cognoscere potuimus: qui leges Romanas, aequitatemque abolitam, & clementiam quæ jam nulla erat, & vitam, & mores, & spem successorum atque heredum reduxistis. Hæc enumerare difficile est, nedum prosequi consentanea dicendi dignitate. Nam quod nobis vita per vos redditæ est, ³ quum dimissis passim

per

buit.] Emendabam: cui vos pro iudicio quod in vos habuit, reddidistis pristinam dignitatem. Sed statim intellexi id occupasse Casaubonum.

CASAUBONUS.

¹ Quam cum maxima ab h.] Scribe, cum maxime.

GRUTERUS.

¹ Quam cum maxima ab hostibus.] Melius fuerit maxime, ut videbatur & Casaubona.

² Nulla vox fortis, nulla oratio felix.] Pal. nulla oratio tam felix; ut videatur etiam eadem syllaba immittenda principio: nulla vox tam fortis.

³ Cum dimissis passim per provincias carnificibus sic elatus latro surrexit, ut se ordine profiteretur iratum.] Pal. quam, & sicut sit, respuitque illud aliorum amplissimo.

SALMASIUS.

¹ Quam cum maxima ab hostibus vastatione defendistis.] Lege: quam cum maximi hostili vastatione defenditis, vel, ab hostium.

² Nulla vox fortis, nulla oratio felix.] Quæ sequuntur postulant heic scribi: Quocirca nulla vox tam fortis, nulla oratio tam felix. proxime enim sequitur: nullum ingenium tam fœcundum unquam fuerit, quod publicam felicitatem posset exprimere.

³ Quum dimissis passim per provincias carnificibus, sic elatus latro surrexit, ut se ordine profiteretur iratum.] Facilius credam metu meridie diem non lucere, quam hunc locum sine vitio esse. ut hoc per se clamat, sic & fidem facit ejus rei non dubiam optimus liber, qui sic scriptum prefert: quam dimissis passim per provincias carnificibus scelatus latro sic retit, ut se ordine profiteretur iratum. non diu sed acriter me torsit vera lectionis investigatio, quæ nisi fallot hæc est: nam quod nobis vita per vos redditæ est, quam dimissis passim per provincias carnificibus scelatus latro sic petiit, ut se ordine profiteretur iratum, quomodo dicam aut prosequar? minimum mihi aut nihil potius licere volui in hac emendatione constituenda. sic petiit tantum posuimus proficerit. r. L. 2. & p. in-

per provincias carnificibus sic elatus latro surrexit¹ ut se ordini profiteretur iratum, quomodo dicam aut prosequar² præsentim quum mediocritas mea non modo publicam felicitatem, sed ne peculiare quidem gaudium animi mei possit exprimere, quum eos Augustos & principes generis humani videam, quorum antehac perpetuo cultu mores & modestiam meam tanquam veteribus censoribus meis cuperem probatam: & etiamsi confidam in priorum principum

& p invicem commutari ex multis locis in istis auctoribus didici. sicelatus autem latro, unica voce in optimo libro legebatur, pro sicelatus. sicelatum autem latronem vocat Maximinum quod sicala, hoc est, parva sica armatus esset. sica vero, ut omnes narrunt, brevis gladius, & incurvus, qui Threco fuit proprius. at Maximinus Threx fuit. inde sicelatum eum latronem vocat. sicala igitur diminutivum à sica. hinc etiam sicula dicti cultri sutoris, quod in modum sicalium essent incurvi. Glossæ veteres: Sicila, σικίλη, δρόμης. Sicila, σικίλη καρπού. alia Glossæ: ἀρχήν, sicilis, significat etiam novaculam. eadem Glossæ: Siculum, Σικελίαν. Sipilus novacula, Σικελία legendum, sicilus, vel sicilis. sicala igitur brevis gladius, vel culter, qui & sicilus & siculum & sicilis etiam dicebatur. ita enim vocavit Ennius hastarum spiculam.

Inedit vulgo veles sicilibus latis. Scribere etiam ita malim apud Festum, quam cum summo viro, sicilibus latis. nisi dicamus sicile pro sicilis etiam enunciasse veteres, ut follis & follex. sed huic sententia repugnat plane prima in sicilis syllaba qua longa est, venit enim à sica. qua necessario in versu corriperetur, si sicilibus legeremus. Siciles quoque falces quibus prata secantur dictas fuisse arbitror, qua & lato ferro sunt, & incurvæ in modum sicalium. nam & grammatici sicam, Σικελίαν πεπιστοροδίς interpretantur. inde sicilire præ apud

Servium est secare, vel sicali detondere. sicalus igitur heic pro sicelatus. vel sicelatus etiam recte scribitur. nam sicala, & sica, ut blattula, & blattaricula, & arca. Glossæ: arca, & arca, οἰκολόγος, οἰκοπλευρα. sica, sicala, & sicala. sica autem à Græco ηξη. ηξη, sica; ut οἴκης, sulcus: επιφέρει, septem: ει, si, & similia. hinc sica primam longam habet, non enim à secundo dicta est. ηξη, ηπιδοργίδης, ινωνη, αιχουλη exponunt Grammatici. inde siciles & sicalia, spicula sunt hastarum, vel ηπιδοργίδες apud Ennium. at sicala, vel sicala parva sica. hinc sicelatus latro de imperatore Threco. nam sica Thracum propria est.

CASAVBONVS.

I Ut se ordini profiteretur iratum.] Omnes membranæ, ut se amplissimo. Alioquin saepè ordo absolute proscenatu ponitur, aut ordine decurionum in municipiis. & ita saepè in antiquis inscriptionibus.

SALMASIVS.

2 Et etiam si confidam in priorem principum testimonios, vestris tamen u: graciis judiciis glorior.] Palatinus totum hunc locum ita legit: sed ne peculiare quidem gaudium animi mei possit exprimeri, quum eos Augustos & principes generis humani videam, quorum antehac perpetuo cultu, mores & modestiam meam tanquam veteribus censoribus meis cuperem probata, & hæc esse confidam in priorum principum testimonios: vestris tamen

cipum testimonis, vestris tamen ut gravioribus judiciis gloriior. Dii praestent praestabuntque hanc urbi Romana felicitatem. Nam quum ad vos respicio, aliud nihil optare possum quam quod apud deos dicitur ictor Carthaginis precatus, ut scilicet in eo statu Remp. servarent in quo tunc esset, quod nullus melior inveniretur. Ita ego precor, ut in eo statu vobis Remp. servent, in quo eam vos adhuc ³ nutantem collocavistis. Hæc epistola probat Pupienum eundem esse qui à plerisque Maximus dicitur nomine paterno. Siquidem per hæc tempora apud Græcos, non facile Pupienus, apud Latinos non facile Maximus inveniatur, & ea quæ sunt gesta contra Maximinum, modo à Pupieno, modo à Maximo acta dicantur. ⁴ Sed Fortunatiano credamus qui dicit Pu-

pienut gravioribus judiciis gloriarer. mentem horum verborum facile assecuror, verba ipsa quomodo constituta sint, ut integratatem ac sanitatem suam pristinam recipiant, nondum video. sensus igitur hic est. gaudium suum vix exprimere se posse dicit, quum eos principes videat, quos autem semper coluerit, & quibus vitam suam, & mores probatos esse cupierit tanquam suis censoribus. quamvis enim vitam & modestiam suam probari consideret testimonis priorum principum, pluris tamen semper fecisse judicio istorum, ut graviora majorisque ponderis, et si principes non essent. magnopere igitur nunc se gaudere, quum eos principes factos videat, quos adhuc privatos coluerit, & quibus vitam suam probatam esse semper cupierit, quorumque adeo judicia pluris astimaverit, & graviora duxerit, quam ipsorum principum testimonia. hanc esse mentem istius loci nemo dubitare potest. de verbis viderint alii magis acuti magisque ingeniosi quo pacto in integrum sint restituenda.

GRVTERVS.

¹ Hanc urbi Romano felicitatem.] Sic.

Pal. antea anguste nimis legebatur, hanc urbi Romane.

³ Nutantem collocavistis.] Pal. natantem collocaveritis.

⁵ A Pupieno.] Ut hoc semel dicam, Palat. noster nomen istud perpetuo expressit duplici pp sic Pupieno.

SALMASIVS.

² In quo eam vos adhuc nutantem collocavistis.] Nou male Palatinus: in quo vos eam adhuc natantem colocaritis. narrare enim quæ adhuc pendent & vacillant, lepida tralatione dicuntur. at colocaritis, omnino pro colocavistis reponendum. nondum enim, cum hæc scribebat consul, rempublicam nutantem natantemque, in bono stabilique statu conciliaverant, sed adhuc multæ ejus partes in tumore, & fluctuatione versabantur.

CASUBONUS.

⁴ Qui à plerisque Maximus dicitur nomine paterno.] Scripti non habent duo postrema verba. quæ tamen retineas licet: nam dictum ante, Maximo pater fuit Maximus.

⁶ Sed Fortunatiano credamus q.] In regio desideratur universa hæc periodus: perperam. Curii Fortunatiani etiam ante meminit.

pienum dictum nomine suo, cognomine vero paterno
Maximum, ut omnium stupore legentibus aboliti
videantur.

SALMASIUS.

6 Sed Fortunatiano credamus.] Hæc ad finem usque non comparent in optimo librorum Palatino. sed nec vetus editio, quæ omnium prima horum auctorum exiit, volam aut vestigium illorum habet. an spuria sint, aliis pronunciandum relinquo.

GRUTERUS.

6 Sed Fortunatiano, &c.] Neque periodi hujus littera una in Palatino.

CASAUBONUS.

1 Ut omnium stupore legentibus aboliti videantur.] Legendum, ut ad librum de Maximinis emendabamus: ut omni iam stupore legentes hæc absoluti videantur.

DE IIS QUI POST
GORDIANUM TERTIUM
PRINCIPES FUERUNT
A D
VALERIANUM USQUE.

CASAUBONUS.

GORDIANO tertio non Valerianus successit, sed Philippi duo; de quibus & aliis item pluribus, qui ante Valerianum imperarunt, non dubium est, quin & Spartanus & Capitolinus & Lampridius, atque omnino quicunque alii ē veteribus historiam Augustam stilo persecuti sunt, in libris suis abunde egissent. Quid caussæ sit cur hodie in isto Cæsarez historiæ corpore pars hæc desideretur, difficile dictu est. Scimus tamen, non hodie atque heri, sed ante aliquot secula, factam esse hanc jacturam: imo fortasse nihil esse amissum, nequæ eorum quicquam periisse, quæ in hoc corpus sunt ab iis conjecta, qui illud olim ex diversis scripto-

ribus concinnarunt. Nam & membranæ veteres, cum regiæ bibliothecæ, tum illæ quibus olim in Italia usus V. C. Claudius Puteanus, & Robertus quoque Bononiensis in Epitoma quam fecit horum librorum, defectum hunc agnoscunt. Suspicari licet, quia Philipporum res, & exterrorum qui in hac collectione silentur, Deciorum rebus erant permixtae, quos hostessæ vissimos ecclesia Dei quondam est experta; compositorem hujus corporis pietatis Christianæ fervore impulsum, in Deciorum odium, præoptasse principes aliquot, minutos præsertim & parum memorabiles, si lentio transmittere, potius quam vel Capitolinum, vel Spartanum,

vel